

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Halfarovou v právní věci

žalobkyně: **BLANET – SHOP, s.r.o.,** IČO 26214164
sídlem Na Pernikářce 762/33, Dejvice, 160 00 Praha 6
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Skácelem
sídlem Londýnská 674/55, Vinohrady, 120 21 Praha 2

proti
žalované: **PROSPER TRADING a.s.**, IČO 47677791
sídlem Umělecká 305/1, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Vojáčkem
sídlem Studentská 541/3, 160 00 Praha 6

o zaplacení částky 6 573 378 Kč s přísl.

takto:

I. Žaloba se v plném rozsahu zamítá.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na plné náhradě nákladů řízení částku 1 505 798,62 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, k rukám advokáta žalované.

III. Znalecké kanceláři APELEN Valuation a.s., sídlem Nad Okrouhlíkem 2372/14, 182 00 Praha 8, IČO 24817953, se přiznává znalečné ve výši 8 892 Kč.

IV. Znalecké kanceláři Expert Group s.r.o., sídlem Radniční 133/1, 370 01 České Budějovice, IČO 28116224, se přiznává znalečné ve výši 45 910,40 Kč.

V. Žalobkyně je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení státu částku 72 421,22 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, na účet Krajského soudu v Ostravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 23. 2. 2001 se původní žalobci: a) Prague Investement Holdings Limited, b) Manhattan investiční fond, c) CENTRAL EUROPEAN PRIVATIZATION FUND L.P., d) Prague Associates Limited a e) Marcuard Cooc&Cie S.A. domáhali, aby soud zavázal žalované (původním žalovaným 1) byla společnost OKD a.s., IČO 00002593) povinností zaplatit žalobci a) částku 9 476 918,80 Kč s přísl., žalobci b) částku 16 637 392,90 Kč s přísl., žalobci c) částku 3 954 166,80 Kč s přísl. a žalobci d) částku 1 508 844,80 Kč s přísl.

2. V žalobě tvrdili:

   2.1. Žalovaným vznikla nejpozději dne 8. 4. 1997 povinnost učinit veřejný návrh o koupi veřejně obchodovatelných akcií společnosti Moravskoslezské teplárny, a.s., IČO 45193410 (dále jen MST a.s.), přičemž cena za 1 akcii měla být stanovena minimálně částkou 1 632 Kč.

   2.2. Všichni žalobci později své akcie prodali, a to: žalobce a) dne 31. 3. 2000 za cenu 1 450 Kč za 1 akcii, žalobce b) dne 14. 3. 2000 za cenu 1 222,50 Kč za jednu akcii a žalobci c), d) a e) dne 26. 4. 2000 za cenu 1 450 Kč za jednu akcii.

   2.3. V důsledku porušení povinnosti žalovaných učinit veřejný návrh vznikla žalobcům škoda odpovídající rozdílu mezi cenou, za níž byli žalovaní povinni odkoupit na základě veřejného návrhu a cenou, za kterou žalobci své akcie prodali.

   2.4. Žalovaným vznikla povinnost učinit veřejný návrh tím, že došlo k získání akcií veřejně obchodovatelné společnosti, a to jednáním ve shodě. Poukazovali zejména na vývoj cen akcií společnosti MST, a.s. na veřejných trzích před a po nabytí majoritního podílu, na způsob, jakým byly akcie společnosti MST a.s. v celkovém rozsahu 51 % nabyty, na postup žalovaných před konáním valné hromady společnosti MST a.s. dne 6. 2. 1997 při volbě členů představenstva této společnosti a na nestandartní obchody po nabytí rozhodného podílu týkající se dodávky uhlí (smlouva se společností TCHAS, s.r.o., IČO 15504158) a nákup akcií společnosti Teplárny Karviná a.s. za nepřiměřeně vysokou cenu.

   2.5. Žalobci s odkazem na ust. § 183c odst. 3 obch. zák. v tehdy platném znění dále tvrdili, že cena za jednu akcii v rámci veřejného návrhu musela být stanovena alespoň jako vážený průměr cen, které byly uzavřeny z obchodů uskutečněných na veřejných trzích v době šesti měsíců přede dnem, kdy vznikla povinnost učinit veřejný návrh smlouvy. Cena tak měla být stanovena nejméně částkou 1 632 Kč a veřejný návrh měl být učiněn do 60 dnů ode dne následujícího po dni, ve kterém žalovaní získali podíl na společnosti MST, a.s., tj. nejpozději dne 25. 2. 1997. Pokud by žalovaní žalobcům veřejný návrh učinili, tito byli připraveni tento přijmout ihned po jeho učinění s tím, že kupní cena za akcie měla být žalobcům zaplacena nejpozději 61. dne po posledním dni lhůty pro učinění veřejného návrhu, tj. dne 27. 4. 1997. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě veřejný návrh učiněn nebyl, byli tím žalobci připraveni o možnost akcie za výše uvedenou cenu prodat a ze získaných peněžních prostředků realizovat výnos.

   2.6. Výše žalobou uplatněné částky je u žalobce a) vypočtena jako součet částky, kterou měl žalobce a), podle počtu jim vlastněných akcií za akcie po akceptaci veřejného návrhu obdržet nejpozději dne 27. 4. 1997 a z ušlého zisku odpovídající úrokům z uvedené částky poskytovaným za uložení peněz bankou, u níž žalobce ukládal své finanční prostředky za období od 28. 4. 1997 do 26. 4. 2000 s tím, že od těchto částek je třeba odečíst částku, kterou žalobce a) za prodané akcie obdržel. Žalobci tvrdili, že vzhledem k tomu, že žalovaný a) byl majitelem 9 236 ks akcií, vznikla mu škoda ve výši 6 939 438,93 Kč a žalobci b) škoda ve výši 14 682 700, 96 Kč, když žalobce b) byl majitelem 15 000 kusů akcií.

3. Žalovaní v průběhu celého řízení navrhovali zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

4. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, č. j. 30 Cm 64/2001-36 bylo pro nezaplacení soudního poplatku z podaných žalob zastaveno řízení stran žalob původních žalobců c), d) a e).

5. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2005, č. j. 30 Cm 64/2001-59, ve znění opraveného usnesení ze dne 4. 1. 2006, č. j. 30 Cm 64/2001-67 byla řízení o žalobě žalobce a) v části žalobou uplatněného nároku na zaplacení částky 2 601 767, 80 Kč s přísl., a o žalobě žalobce b) v části žalobou uplatněného nároku na zaplacení částky 2 241 279,90 Kč s přísl. z důvodu částečného zpětvzetí žaloby, učiněného podáním doručeným soudu dne 7. 3. 2005, zastaveno. Důvodem zpětvzetí žaloby byl, dle tvrzení žalobců, nový výpočet Střediska cenných papírů stran váženého průměru předmětných akcií, který si nechali udělat (1 626,84 Kč za jednu akcii) a dále omezení žaloby pouze na práva spojená s akciemi, které žalobci vlastnili ke dni 27. 12. 1996. Žalobci podanou žalobu omezili také v části požadovaného příslušenství, a to tak, že požadovali přiznání 8% úroku z prodlení ze žalované částky vůči žalovanému 2) ode dne 6. 3. 2001 (výzva k zaplacení mu byla doručena dne 2. 3. 2001) a vůči žalovanému 1) ode dne následujícího po doručení žaloby. Předmětem řízení tak zůstávala žaloba na zaplacení částky 6 875 151 Kč žalobci a) a částky 14 396 113 Kč žalobci b), se shora uvedeným příslušenstvím.

6. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2005, č. j. 30 Cm 64/2001-60 soud připustil, aby do řízení na místo dosavadního žalobce b) vstoupila společnost Prague Capital Partners, s.r.o. IČO 61854514, na kterou původní žalobce b) smlouvou ze dne 23. 2. 2005 převedl žalobou uplatněnou pohledávku.

7. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2006, č. j. 30 Cm 64/2001-70 ve znění opravného usnesení ze dne 27. 4. 2006, č. j. 30 Cm 64/2001-76 soud připustil, aby do řízení na místo dosavadního žalobce b) vstoupila společnost LANGUAGES AT WORK s.r.o., IČO 61056529.

8. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2006, č. j. 30 Cm 64/2001-79 soud připustil, aby do řízení na místo dosavadního žalobce b) vstoupily společnosti PRAGUE CAPITAL PARTNERS LIMITED, sídlem British Virgin Islands, reg.č. 109866 a BLANET-SHOP, s.r.o., IČO 26214164.

9. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 3. 2007, č. j. 30 Cm 64/2001-89 soud rozhodl, že v řízení bude na straně žalované 1) pokračováno se společností OKD a.s., IČO 26863154, tj. právním nástupcem původní žalované společnosti OKD a.s., IČO 00002593.

10. O podané žalobě bylo rozhodnuto dne 2. 7. 2009 rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 30 Cm 64/2001-203 tak, že žaloba byla zamítnuta. Soud zde dospěl k závěru, že nebylo prokázáno jednání ve shodě, a žalovaným tak povinnost učinit veřejný návrh nesvědčila. Rozsudek nabyl ve vztahu k žalobcům a) a b) právní moci poté, co bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 3. 2010, č. j. 30 Cm 64/2001-260 ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13. 10. 2010, č. j. 8 Cmo 125/2010-286 odvolací řízení pro neplacení soudního poplatku zastaveno.

11. Odvolací soud se tak dále zabýval toliko odvoláním žalobkyně c) společnosti BLANET-SHOP, s.r.o. podanému proti shora uvedenému rozsudku v části, který se týkal ji uplatněného nároku (odstavec III. výroku a nákladové výroky). Tato žalobkyně v podání doručeném soudu dne 13. 8. 2008 podanou žalobu omezila o částku 1 695 495,48 Kč s přísl. a dále se tak domáhala zaplacení částky 5 932 748,52 Kč s přísl. Částečné zpětvzetí odůvodnila tím, že provedla přepočet požadovaného ušlého zisku, když vycházela z úrokových sazeb Komerční banky a.s. za dané období, a dále s ohledem na výši dividendy, která byla v době, než byly předmětné akcie v dubnu 2000 prodány, vyplacena. Řízení o této části nároku bylo zastaveno usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 8. 2010, č. j. 30 Cm 64/2001-281, které nabylo právní moci dne 15. 9. 2010.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 2. 11. 2010, č. j. 8 Cmo 44/2009-295 rozsudek soudu prvního stupně (č. j. 30 Cm 64/2001-203) v napadené části potvrdil.

12. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 20. 6. 2012, č. j. 29 Cdo 1023/2011-351 shora uvedený rozsudek Vrchního soudu v Olomouci (č. j. 8 Cmo 44/2009-295) zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ve svém rozhodnutí konstatoval, že: a) právo akcionářů na náhradu škody způsobené porušením povinnosti učinit veřejný návrh zůstává akcionářům, kteří byli vlastníky akcií k poslednímu dni lhůty k učinění veřejného návrhu i po ukončení jejich účasti v ovládnuté společnosti, b) právo akcionářů domáhat se uložení povinnosti učinit veřejný návrh a právo na náhradu škody vzniklé porušením této povinnosti jsou samostatné nároky uplatnitelné vedle sebe, na sobě nezávislé. Odvolacímu soudu bylo uloženo, aby se dále zabýval otázkou, zda došlo ke tvrzenému jednání ve shodě.

13. Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 31. 1. 2013, č. j. 8 Cmo 44/2009-382 rozhodl opětovně o potvrzení prvostupňového rozsudku (č. j. 30 Cm 64/2001-203), když dospěl k závěru, že na základě vylíčených skutkových tvrzení nemohla vzniknout a nevznikla škoda v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalovaných učinit veřejný návrh.

14. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 29. 1. 2014, č. j. 29 Cdo 1648/2013-410 rozhodl o zrušení shora uvedeného rozsudku odvolacího soudu (č. j. 8 Cmo 44/2009-382) a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dovolací soud zde zopakoval svůj závěr o možnosti domáhat se práva na náhradu škody vzniklé akcionáři porušením povinnosti učinit veřejný návrh a uvedl, že při posuzování předpokladů vzniku nároku na náhradu škody (příčinné souvislosti ani existence škody) nemohou být nijak rozhodné skutečnosti, týkající se vůle (pohnutky) oprávněného akcionáře domáhat se splnění povinnosti učinit veřejný návrh. Dovolací soud dále konstatoval, že při posouzení rozsahu škody, vzniklé porušením povinnosti učinit veřejný návrh, je přitom nutné zohlednit tržní cenu akcií v době, kdy daná povinnost vznikla. Argumentaci odvolacího soudu stran nepřiměřeně nízké kupní ceny, za kterou mohly být akcie záměrně prodány, tak není případná, neboť i v takovém případě by škoda spočívala v rozdílu mezi tržní cenou akcií (nikoli sjednanou kupní cenou) a cenou, jíž by bylo možné dosáhnout akceptací učiněného veřejného návrhu.

15. Vrchní soud v Olomouci následně, usnesením ze dne 17. 9. 2014, č. j. 8 Cmo 44/2009-434, zrušil rozsudek soudu prvního stupně v napadené části a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozhodnutí přijal odvolací soud závěr o tom, že žalovaným vznikla povinnost učinit veřejný návrh, když dospěl k závěru, že nabytí 51% podílu ve společnosti MST a.s. právním předchůdcem žalované 1) a žalovaným 2) lze považovat za jednání ve shodě. Odvolací soud tak uzavřel, že právní předchůdci žalované 1) a žalované 2) ode dne 27. 12. 1996 disponovali 51% podílem na hlasovacích právech společnosti MST a.s. Odvolací soud soudu prvního stupně uložil, aby se dále zabýval existencí tvrzené škody, a to v intencích závěrů, které v této otázce přijal dovolací soud.

16. Nejvyšší soud usnesením ze dne 26. 4. 2016, č. j. 29 Cdo 1438/2015-465 rozhodl o odmítnutí dovolání proti shora uvedenému usnesení odvolacího soudu (č. j. 8 Cmo 44/2009-434), a to pro jeho nepřípustnost.

17. V podání ze dne 12. 5. 2018 se žalobkyně ztotožnila se závěrem soudu o tom, že ji náleží „pohledávka“ odpovídající počtu 7 950 ks akcií. Dále poukazovala, stran plnění dle veřejného návrhu, na to, že pokud je zákonnou povinností, aby cena za jednu akcii byla stanovena alespoň jako vážený průměr cen, znamená to, že může být stanovena vyšší. Konstatovala znění článku 5 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/25/ES, dle které je za spravedlivou cenu dle nabídky považována nejvyšší cena, kterou za stejné cenné papíry zaplatí předkladatel nabídky nebo osoby jednající ve shodě v daném období, přičemž žalovaný 2) nabyl akcie dne 20. 12. 1996 za 1 850 Kč za jednu akcii. Dále uváděla, že k porušení zákonné povinnosti učinit veřejný návrh došlo dne 25. 2. 1997. Tržní cena, v době, kdy daná povinnost vznikla je podle ní 1 800 Kč za jednu akcii, což je cena jediného relevantního obchodu v rozhodném období.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

18. U jednání konaného dne 5. 11. 2018 byla připuštěna změna žaloby spočívající ve změně skutkových tvrzení, a to tak, že požadovaná náhrada škody, v části týkající se skutečné škody (nikoliv tedy ušlého zisku), spočívá v rozdílu mezi tržní cenou akcií stanovenou k poslednímu dni lhůty k učinění veřejného návrhu, tj. ke dni 25. 2. 1997 a cenou, kterou by bylo možné dosáhnout akceptací veřejného návrhu, kdyby byl žalovanými učiněn.

19. U tohoto jednání vzala žalobkyně podanou žalobu ve vztahu k žalované 1) zpět. Usnesením ze dne 19. 11. 2018, č. j. 30 Cm 64/2001-638 bylo řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 1) zastaveno a bylo rozhodnuto o povinnosti žalobkyně zaplatit žalované 1) náhradu nákladů řízení.

20. U jednání konaného dne 7. 1. 2019 žalobkyně „opětovně" změnila svá skutková tvrzení, a to tak, že požadovala, aby soud zavázal žalovanou 2) povinností zaplatit ji částku 6 573 378 Kč spolu s úrokem z prodlení 21 % ročně od 26. 2. 1997 do zaplacení. Uvedla, že důvodem jsou závěry vyplývající ze znaleckého posudku znalce APELEN Valuation a.s. a požadovaná částka odpovídá získanému plnění při aplikaci ceny veřejného návrhu na úrovni šestiměsíčního průměru cen před dnem vzniku povinnosti učinit veřejný návrh tak, jak byla specifikována v tomto posudku. Výslovně pak uvedla: „Žalobkyně tak nyní požaduje pouze škodu skutečnou, nikoliv ušlý zisk". K požadovaným úrokům z prodlení uvedla, že úroky z prodlení požaduje ode dne následujícího po posledním dni pro splnění povinnosti učinit veřejný návrh a výše úroku z prodlení odpovídá tehdejším úrokům zákonným. Soud změnu žaloby připustil, když dospěl k závěru, že výsledky dosavadního řízení mohou být podkladem pro řízení o takto změněné žalobě (§ 95 o.s.ř.).

21. Jak soud shora konstatoval v bodu 3 odůvodnění, žalovaná 2) v průběhu celého řízení navrhovala zamítnutí žaloby. Vzhledem k závaznosti právního názoru soudů vyššího stupně o existenci jednání ve shodě a o vzniku povinnosti učinit veřejný návrh, a také vzhledem ke změnám skutkových tvrzení žalobkyně stran požadované škody, bude soud níže konstatovat toliko vyjádření žalované 2), mající spojitost s nárokem uplatňovaným ke dni rozhodnutí soudu, a to ve světle dosud nedořešených otázek.

22. V podání ze dne 18. 12. 2017 žalovaná 2) poukazovala na to, že cena, za kterou původní žalobce b) své akcie v březnu 2000 prodal dalšímu z původních žalobců, tedy 1 222,50 Kč je významně nižší, než cena, za kterou mohl své akcie objektivně prodat. Poukazovala také na personální a ekonomickou propojenost původních akcionářů (což je zřejmé z osoby statutárního zástupce p. B.). Upozornila na následný prodej akcií za cenu 1 450 Kč za jednu akcii totožnému kupujícímu, který pak všechny akcie prodal majoritnímu akcionáři, společnosti SPID 2. Měla tak za to, že při vynaložení odborné péče byly i akcie původního žalobce b) v rozhodné době prodatelné za cenu 1 450 Kč za jednu akcii, rozdíl mezi cenami tak není škodou, k níž by došlo v důsledku porušení povinnosti žalované. Ve vyjádření, shodně jako ve vyjádření ze dne 23. 4. 2008 poukazovala na to, že žalobkyní tvrzená částka 1 626,84 Kč za jednu akcii není cena, za niž vznikla povinnost učinit veřejný návrh, neboť se nejedná o výpočet váženého průměru cen, které byly uveřejněny z obchodů uskutečněných na veřejných trzích. Zmiňovala přitom rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 Odo 342/2001, dle kterého je nutno pod pojmem „obchody uskutečněné na veřejném trhu" nutno rozumět jen obchody na veřejném trhu skutečně uskutečněné, tedy pouze cenotvorné obchody, při níž v obchodních systémech dochází ke spárování neadresné poptávky a nabídky, a které jsou teprve tímto spárováním na veřejném trhu uzavřeny. Nelze tak vycházet z přímých obchodů, uzavřených mimo veřejný trh, které jsou na veřejném trhu jen následně vypořádávány. Žalovaná 2) se pak následně pokusila provést přibližný výpočet ceny dosahované na veřejných trzích a došla k částce přibližně ve výši 1 000 Kč za jednu akcii. Tvrdila tak, že původní žalobce za své akcie obdržel (po započtení vyplacení dividendy) mnohem větší částku, než kolik by se mu dostalo akceptací veřejného návrhu, a tedy i v případě, že by se žalovaní dopustili porušení právní povinností, na straně původního žalobce b) nevznikla žádná škoda.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

23. U jednání soudu dne 7. 1. 2019 žalovaná 2) uplatnila ke změně žaloby námitku promlčení částky 640 629,48 Kč, o níž byla žaloba u daného jednání rozšířena. Stran úroku z prodlení uvedla, že předmětem řízení není veřejný odkup akcií, ale náhrada škody způsobené neučiněním veřejného návrhu, a s úhradou této částky není žalovaná v prodlení od 26. 2. 1997. Rovněž u úroku z prodlení namítla námitku promlčení. Dále tvrdila, že žalovaná není v prodlení s náhradou škody ani od 2. 3. 2001, neboť předmětný dopis byl zaslán žalovanému společností PRAGUE CAPITAL PARTNERS LIMITED, která nebyla subjektem oprávněným škodu uplatnit, nebyla subjektem, kterému škoda vznikla. Tato společnost nebyla žádným z původních žalobců v této věci, a účastníkem řízení se stala až na základě postoupení pohledávky v roce 2005. Tato společnost nebyla rovněž žádným z původních účastníků zmocněna k tomu, aby jej zastupovala. Pokud žalované 2) dle závazného názoru Nejvyššího soudu povinnost učinit veřejný návrh vznikla, je nutno vycházet za zákona platného a učiněného v době vzniku této povinnosti, nikoliv z pozdějších právních úprav, v nichž změny byly zásadní a koncepční. Výpočet Střediska cenných papírů předložený žalobkyní za cenu 1 626 Kč za akcii byl zpracován v rozporu s tehdejším zákonem, a navíc byl zpracován k jinému rozhodnému dni, nikoliv k 27. 12. 1996. Později Středisko cenných papírů předložilo výpočet k rozhodnému dni, který dospěl k ceně 1 179 Kč, avšak ani tento výpočet nebyl proveden v souladu se zákonem, neboť zahrnoval i tzv. přímé obchody. Poprvé byl tedy správný výpočet proveden až znaleckým posudkem Expert Group s.r.o. Tento výpočet je váženým průměrem a zohledňuje tedy nejenom ceny, ale i počty zobchodovaných akcií. Podle vyčíslení znalce „vznikla" právnímu předchůdci žalovaného ke dni 25. 2. 1997 teoretická škoda 887 400 Kč, z něj poměrná část, která byla postoupena na žalobce, činí 470 200 Kč. Zdůrazňovala, že tato škoda je teoretická, neboť majetek žalobce se k tomuto dni nezměnil. Před tímto dnem bylo v majetku „žalobce" 15 000 akcií a po tomto dni bylo v jeho majetku rovněž 15 000 akcií. Skutečná škoda tedy vznikla „žalobci" až při prodeji akcií v roce 2001, jak však vyplývá z ceny, za niž „žalobce" tyto akcie prodal, která činila 1 222,50 Kč, přičemž tento prodej byl proveden ve prospěch spřízněné osoby ovládané panem Ing. B., která akcie obratem prodala za 1 450 Kč za akcii. V mezidobí „žalobkyně" na akcie obdržela dividendu. Skutečná škoda tedy žádná „žalobkyni" nevznikla. Dále uváděla, že pokud bychom se na věc podívali tak, že „žalobkyni" ke dni 25. 2. 1997 vznikla škoda ve výši teoretické škody, k dnešnímu dni tato škoda neexistuje, neboť byla zcela nahrazena, přičemž pokud má soud o škodě rozhodnout, je nutná její existence ještě v době jeho rozhodování. Poukázala také na to, že Nejvyšší soud ve zmiňovaném rozhodnutí měl na mysli řádné fungování veřejných trhů v souvislosti s případnou manipulací s cenami na veřejných trzích za účelem dosažení nižšího průměru cen pro splnění odkupové povinnosti. V tomto případě k žádné manipulaci s cenami na veřejných trzích nedošlo, tato nebyla žalobkyní ani tvrzena ani prokazována.

24. Soud prvního stupně ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 7. 1. 2019, č. j. 30 Cm 64/2001-826 ve znění rozsudku ze dne 17. 10. 2019, č. j. 30 Cm 64/2001-911 tak, že zavázal žalovanou povinností zaplatit žalobkyni částku 470 200 Kč s příslušenstvím a ve zbylém rozsahu žalobu zamítl. Soud vyšel z toho, že předchůdkyni žalobkyně v příčinné souvislosti s porušením povinnosti učinit veřejný návrh vznikla (skutečná) škoda ve výši 59,16 Kč za jednu akcii, odpovídající rozdílu mezi výší plnění připadajícího na jednu akcii, kterého by se ji dostalo akceptací veřejného návrhu (tj. částky 995,64 Kč) a tržní hodnotou (každé jednotlivé) akcie ke dni porušení povinnosti učinit veřejný návrh (tj. 936,48 Kč).

25. Odvolací Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 Cmo 66/2019-992 napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu (v plném rozsahu) zamítl. Odvolací soud dospěl k závěru, že porušením povinnosti učinit veřejný návrh, škoda nevznikla, neboť kupní cena, za kterou byly následně akcie zcizeny byla vyšší (s připočtením vyplacené dividendy), než kolik by získala, přistoupila-li by na veřejný návrh a takto získané peníze by zhodnotila („reálnou možnou konzervativní investicí" na jí-již zřízených-bankovních účtech).

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

26. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 28. 6. 2023, sp. zn. 27 Cdo 2048/2021-1078 shora uvedené rozsudky soudů obou stupňů zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

26.1. Nejvyšší soud přitom setrval na svém názoru, dříve vyjádřeném v rozhodnutí sp. zn. 29 Odo 160/2006 o tom, že: „… *až do 31. 12. 2000 byl vážený průměr cen z obchodů na veřejných trzích jediným kritériem, od něhož se odvíjela výše minimální ceny povinné nabídky převzetí podle ustanovení § 183b obch. zák.*“.

26.2. Při posuzování otázky výpočtu škody, způsobené porušením zákonné povinnosti učinit veřejný návrh se přiklonil k závěrům odvolacího soudu a konstatoval, že: „*Postupoval-li tedy odvolací soud v projednávané věci tak, že při posuzování důvodnosti návrhu žalobkyně vzal v úvahu, za kolik akcie společnosti MST nakonec–s časovým odstupem–prodala (jakož i to, kolik utržila na dividendách), je jeho právní posouzení této (druhé) právní otázky správné.*“.

26.3. Stran třetí nastolené otázky-zda do šestiměsíční doby, která je rozhodná pro stanovení ceny za akcii při povinné nabídce převzetí má být zahrnut i den, ve kterém akcionář získal nebo překročil podíl, po jehož získání či překročení je akcionář povinen učinit veřejný návrh, pak dospěl k závěru, že: „*….. úpravu § 183c odst. 3 obch. zák. třeba vykládat tak, že posledním dnem šestiměsíční doby pro stanovení váženého průměru není den, který předchází dnu, v němž ovládající akcionář nabyl rozhodující podíl v cílové společnosti, nýbrž den, ve kterém ovládající akcionář splnil povinnost učinit veřejný návrh smlouvy. Nesplní-li ovládající akcionář svoji povinnost ve lhůtě stanovené v § 183b odst. 1 obch. zák., poslední den šestiměsíční doby splývá s posledním dnem šedesátidenní lhůty určené v § 183b odst. 1 obch. zák.*“.

27. Na rozhodnutí Nejvyššího soudu strany reagovaly tím, že soudu předložily dodatky znaleckých posudků, vypracovaných (dle názoru jednotlivých znalců) v intencích závěrů daného rozhodnutí. Žalovaná poté tvrdila, že právnímu předchůdci žalobkyně žádná škoda nevznikla (podání ze dne 3. 10. 2023) a žalobkyně naopak, že ji vznikla škoda ve výši 7 348 436 Kč (podání ze dne 15. 10. 2023). Tato rozdílnost plyne z rozdílného výkladu rozhodnutí dovolacího soudu stran možnosti zohlednění jednotlivých obchodů s předmětnými akciemi při výpočtu váženého průměru.

28. Žalobkyně pak v podání doručeném soudu dne 24. 11. 2023 měla za to, že pokud by soud nesdílel její názor o potřebě zohlednit obchody uskutečněné ovládajícím akcionářem v den (a pod ni), v němž získal rozhodující podíl v cílové společnosti, přišlo by na řadu poučení podle ust. § 118a odst. 2, 3 o.s.ř. a žalobkyně by namítala, že veřejné trhy s akciemi MST v rozhodné době nefungovaly řádně a navrhovala by k tomu, jako důkaz znalecký posudek, který by bylo ve shodě s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu (např. 27 Cdo 1585/2022) třeba vypracovat.

29. Protože otázky: a) existence jednání ve shodě, b) vzniku povinnosti učinit veřejný návrh, c) řádného převodu práva již byly závazně vyřešeny v předchozích rozhodnutích (na které také v této souvislosti odkazuje), bude níže soud konstatovat zjištěný skutkový stav věci a činit závěr o skutkovém stavu pouze stran skutečností rozhodných pro dosud nevyřešené otázky (zejména pak určení vážené ceny obchodů uskutečněných s předmětnými akciemi v rozhodném období na veřejných trzích), a to v intencích výše vysloveného závazného názoru dovolacího soudu. Rovněž po právní stránce se soud bude zabývat toliko dosud nedořešenými otázkami, přičemž ve zbytku odkazuje na shora uvedená rozhodnutí, jejíž závěry jsou pro soud prvního stupně závazné.

30. Z provedených důkazů zjistil soud po stránce skutkové:

30.1. Ze sdělení společnosti Dalkia Česká republika (právní nástupce společnosti MST a.s.) ze dne 25. 10. 2007, že společnost MST a.s. vyplácela na jednu kmenovou akcii dividendu před zdaněním, za rok 1998 ve výši 101 Kč, za rok 1999 ve výši 180 Kč a za rok 2000 ve výši 185 Kč.

30.2. Ze sdělení SCP ze dne 15. 12. 2004, že vážený průměr z cen obchodů uskutečněných na veřejných trzích v době šesti měsíců předcházejících požadovanému datu-tj. 28. 12. 1996-s akciemi ISIN CS0008433652 (MST a.s.) byl 1 626,84 Kč. Ve sdělení je uvedeno, že tento výpočet byl proveden podle standardní metodiky schválené Ministerstvem financí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

30.3. Ze sdělení Střediska cenných papírů ze dne 26. 10. 2007, že toto, na základě žádosti soudu o sdělení váženého průměru cen veřejně obchodovatelných akcií společnosti MST a.s. za období šesti měsíců předcházejících 27. 12. 1996, dle tehdy platné metodiky, uvádí, že tato činila 1 179,58 Kč. Dále uvádí, že Středisko nemůže provést výpočet průměrné ceny v souladu s právním názorem NS ČR vysloveným v rozsudku ze dne 15. 5. 2002, sp. zn. 29 Odo 342/2001, protože nedocházelo k rozlišení přímých obchodů. Služba, která charakterizuje přímé obchody na RM-SYSTÉMU, byla zavedena od 28. 12. 1996.

30.4. Ze znaleckého posudku 619-85/2018 vypracovaného dne 20. 8. 2018 znaleckým ústavem APELEN Valuation a.s., že tento znalecký posudek zadala společnost BLANET - SHOP, s.r.o. za účelem zodpovězení otázek: a) jaká byla výše škody, která vznikla nebo mohla vzniknout zadavateli, jakožto rozdíl mezi tržní cenou 7 950 ks akcií společnosti MST a.s. v období od 28. 12. 1996 do 26. 4. 1997, resp. cenou, za jakou by bylo reálné takové množství v rámci balíku 15 000 ks akcií v daném období prodat, a cenou jíž by bylo možné dosáhnout akceptací veřejného návrhu, pokud by býval učiněn. Znalci bylo uloženo, aby kvalifikoval výši škody ve dvou variantách, a to s možnou cenou veřejného návrhu smlouvy na úrovni 1 626,84 Kč a 1 850 Kč, a dále, jaká byla výše škody, která vznikla nebo mohla vzniknout zadavateli neučiněním veřejného návrhu smlouvy, jestliže tyto akcie následně prodal dne 14. 3. 2000 za cenu 1 222,50 Kč za jednu akcii. Znalec dospěl k závěru, že výše škody, která vznikla nebo mohla vzniknout, činí 6 573 378 Kč v případě akceptace ceny veřejného návrhu na úrovni šestiměsíčního průměru cen před vznikem povinnosti učinit veřejný návrh, když vycházel z částky 1 626,84 Kč a 8 347 500 Kč v případě aplikace ceny 1 850 Kč. Znalec „počítal“ s cenou ve výši 800 Kč za jednu akcii, což je cena, za kterou své akcie prodalo město Ostrava dne 10. 4. 1997 (prodej 113 250 ks akcií).

30.5. Ze znaleckého posudku 663-129/2018 vypracovaného dne 6. 12. 2018 znaleckým ústavem APELEN Valuation a.s., že tento znalecký posudek zadala společnost BLANET - SHOP, s.r.o. za účelem zodpovězení otázky tržní ceny 7 950 ks akcií společnosti MST a.s. ke dni 25. 2. 1997, a otázky, jaký byl vážený průměr z anonymních obchodů uskutečněných na veřejných tvrzích v době posledních šesti měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí. Znalec dospěl k závěru, že v předmětném období okolo 25. 2. 1997 tržní cena značně kolísala. Ke dni 25. 2. 1997 činil kurz na BCPP 941 Kč a na RM-S činil 940 Kč. Na BCPP bylo zobchodováno 685 ks akcií, na trhu RM-S pak 434 ks akcií. Oceňovaný balík 7 950 ks by bylo nutné prodávat postupně, jinak by způsobil tlak na pokles ceny. Znalec tak, shodně jako v předchozím posudku dospěl k závěru, že s ohledem na extrémní časový odstup od data ocenění považuje pro daný objem akcií za nejvhodnější aplikaci metody srovnatelné transakce na bázi zmíněného obchodu s balíkem akcií prodávaných městem Ostrava na úrovni 800 Kč za jednu akcii. Tržní cena balíku 7 950 ks akcií tak činí 6 360 000 Kč.

30.6. Ze znaleckého posudku 1669-198/2023 vypracovaného dne 7. 10. 2023 znaleckým ústavem APELEN Valuation a.s., že tento znalecký posudek zadala společnost BLANET - SHOP, s.r.o. k zodpovězení odborné otázky zadavatelky: „Vyčíslete škodu vzniklou žalobkyni neučiněním veřejného návrhu na koupi ostatních veřejně obchodovatelných akcií společnosti MST žalovanou dne 25. 2. 1997 ve světle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 27 Cdo 2048/2021-1078 a rozhodnutí obecných soudů v dané kauze“. Znalec (s citací čl. 49 odůvodnění rozhodnutí NS) dospěl k závěru, že dle názoru Nejvyššího soudu ČR se obchody učiněné žalovaným dne 27. 12. 1996 do váženého průměru počítají a je třeba je započítat do váženého průměru cen (tohoto dne žalovaný zobchodoval celkem 2 131 414 ks akcií za 1 850 Kč za akcii). Znalec dále při výpočtu váženého průměru do výpočtu zahrnul blokový obchod s 1 197 ks akcií uskutečněný dne 17. 12. 1996 za cenu 5 350 Kč za jeden kus akcie) a dospěl k závěru, že vážený průměr činí 1 816,49 Kč. Za rozhodné období považoval období od 24. 8. 1996 do 24. 2. 1997. Znalec dále dovodil, že pokud by byl učiněn veřejný návrh v roce 1997, inkasoval by právní předchůdce žalobkyně (Manhattan IF) za 15 000 ks akcií výnos ve výši 27 247 378 Kč. Pokud by tyto výnosy bylo možné investovat do dluhopisových CP, pak by do 14. 3. 2000 získal

na úrocích 6 486 977 Kč. Znalec pak dospívá k závěru, že při zohlednění tržeb z akceptace veřejného návrhu ve výši 27 247 378 Kč, úrokových výnosů ve výši 6 486 977 Kč, utržené kupní ceně za akcie 18 337 500 Kč, přijatých dividendách ve výši 1 528 800 Kč, činí ušlý zisk Manhattan IF 13 868 055 Kč, z čehož alikvotní část připadající na žalobkyni (7948/15000) činí 7 348 436 Kč.

30.7. U jednání dne 4. 12. 2023 znalec v rámci ústního podání znaleckého posudku setrval na závěrech písemně podaného posudku.

30.8. Ze znaleckého posudku 33/285/2018 vypracovaného dne 11. 12. 2018 znaleckým ústavem Expert Group s.r.o., že tento znalecký posudek zadala společnost PROSPER TRADING a.s. za účelem vyčíslení škody, vzniklé společnosti BLANET - SHOP s.r.o. neučiněním veřejného návrhu na koupi akcií společnosti MST a.s. žalovanými dne 25. 2. 1997. Znalec dospěl při vypracování posudku k závěru:

a) Cena za jednu akcii MST a.s. na úrovni váženého průměru cen obchodů uskutečněných na veřejných trzích na základě anonymní nabídky a poptávky, tedy automatických obchodů organizovaných BCPP, aukcí organizovaných RMS a neadresných automatizovaných obchodů s bloky cenných papírů, v období šesti měsíců před rozhodným dnem, tj. v období 27. 6. 1996 - 26. 12. 1996 činila 995, 55 Kč za jednu akcii.

b) Vlastníkem předmětných akcií byla k rozhodnému dni, tj. 27. 12. 1996 společnost Manhattan IF (dále jen společnost), která vlastnila 15 000 ks akcií. Tato akcie vlastnila až do 14. 3. 2000. Společnost dle účetních dokladů v předmětném období dosahovala záporných hospodářských výsledků. V případě uložení peněžních prostředků získaných po akceptaci veřejného návrhu na bankoví účty využívané danou společností by tato společnost dosáhla úroku ve výši 3 587 800 Kč (počítáno s úrokovou sazbou ve výši 11,22 % v roce 1997, 5,46 % v roce 1998, 5,12 % v roce 1999 a 9,96 % v roce 2000, tedy s průměrnou úrokovou sazbou ve výši 7,94 %). Za předmětné období obdržela tato společnost na vyplacených dividendách 1 528 800 Kč. Společnost prodala akcie za cenu 1 222 50 Kč za jednu akcii, celkem tak obdržela 14 934 600 Kč. Srovnáním shora uvedených částek, dospěl znalec k závěru, že společnosti žádný zisk neušel, když součet částky obdržené za prodej akcií a přijaté dividendy o 1 343 800 Kč přesahoval částku, kterou by společnost obdržela akceptací veřejného návrhu, a kterou by za předmětné období získala na úrocích u svých bank.

c) Cena za jednu akcii MST a.s. na úrovni váženého průměru cen obchodů uskutečněných na veřejných trzích na základě anonymní nabídky a poptávky, tedy automatických obchodů organizovaných BCPP, aukcí organizovaných RMS a neadresných automatizovaných obchodů s bloky cenných papírů činila dne 25. 2. 1997 – 936,48 Kč za jednu akcii.

d) Rozdíl mezi cenou jedné akcie dle váženého průměru (995,64 Kč) a cenou akcie dne 25. 2. 1997 (936,48 Kč) činil 59,16 Kč. Při počtu 15 000 ks akcií činí rozdíl v cenách 887 400 Kč, z čehož alikvotní část nároku převedeného na společnost BLANET - SHOP s.r.o. činí 470 200 Kč. Znalec uvádí, že tato částka je částkou fiktivní, spočívající na fikci prodeje akcií.

30.9. Z doplnění č. 1 Znaleckého posudku č. 33/285-2018 ze dne 22. 9. 2023, že úkolem znalce bylo doplnění „původního“ posudku s určením minimální ceny za jednu akcii na úrovni váženého průměru cen obchodů uskutečněných na veřejných trzích na základě anonymní nabídky a poptávky za období 6 měsíců předcházející dni 25. 2. 1997 (včetně). Znalec v posudku individualizoval jednotlivé obchody podle jednotlivých rozhodných dnů s rozlišením na obchody přímé, nepřímé a blokové, a to na každém z trhů-BCPP a RMS. Znalec zopakoval svůj úsudek o vyřazení blokového obchodu z výpočtu-s velkou pravděpodobností se jednalo o adresný obchod, reagující na dříve vloženou objednávku na základě domluvy účastníků BCPP mimo obchodní systém, protože výsledná cena 5 350 Kč za akcii se zcela vymykala úrovni kurzu akcie MST po celou dobu jejího obchodování. Znalec pak při zohlednění „kurzotvorných“ obchodů, tj. obchodů uskutečněných na veřejných trzích na základě anonymní nabídky a poptávky, tedy automatických obchodů

organizovaných BCPP a aukcí organizovaných RSM akciemi MST v období 25. 8. 1996-25. 2. 1997, dospěl k závěru, že vážený průměr činí 1 004,93 Kč za jednu akcii. V další části posudku se pak znalec věnuje výpočtu plánovaných tržeb (společnosti Manhatten IF k 15 000 akcií), což činí 15 072 450 Kč, provádí výpočet ušlých úroků za „nové období" ve výši 3 621 000 Kč a doplňuje, že s ohledem na převážně záporné hospodářské výsledky dosažené Manhattan IF v období 25. 2. 1997 až 14. 3. 2000 a na přijatý předpoklad, že veškeré příjmy z prodeje 15 000 ks akcií MST v rámci veřejného návrhu by se rovnaly disponibilním peněžním prostředkům, které by Manhattan IF zhodnocoval, jsou výše uvedené ušlé úroky v celkové částce (po zaokrouhlení na celé stovky) 3 621 000 Kč, spíše hypotetickou škodou. Při výpočtu ušlého zisku pak při zahrnutí plánovaných tržeb 15 072 450 Kč, zhodnocení plánovaných tržeb 3 621 000 Kč, uskutečněných tržbách (při variantě skutečného prodeje za 1 222,50 Kč za akcii) a přijatých dividendách dospěl znalec k závěru, že ušlý zisk Manhattan IF činí mínus 1 172 850 Kč a ušlý zisk BLANET - SHOP s.r.o. 0 Kč. Na základě shora uvedeného znalec uzavřel, že společnosti BLANET - SHOP s.r.o. neučiněním veřejného návrhu neušel žádný zisk.

30.10. U jednání dne 4. 12. 2023 znalec v rámci ústního podání znaleckého posudku setrval na závěrech písemně podaného posudku.

30.11. Z konfrontace znalců provedené u jednání soudu dne 4. 12. 2023, že rozdílnost znaleckých závěrů pramení z toho, že znalec APELEN zohlednil v rámci svého posudku přímé obchody uskutečněné dne 27. 12. 1996 za kupní cenu 1 850 Kč (v počtu 2 131 414 ks) za jednu akcii a také blokový obchod dne 17. 12. 1996 za cenu 5 350 Kč (při počtu 1 197 ks) a zároveň nezohlednil žádné obchody uskutečněné dne 25. 2. 1997, tedy ani „nepřímé" obchody v počtu 685 ks za cenu 941 Kč (BCPP) a v počtu 434 ks za cenu 929,34 Kč (RMS). Znalci přitom vycházeli jednak z rozdílných znaleckých úkolů, kterými byli stranami pověřeni a druhak z rozdílné interpelace závěrů rozhodnutí NS ČR sp. zn. 27 Cdo 2048/2021).

30.12. Ze smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 24. 1. 1997 (důkaz provedený u jednání soudu dne 23. 4. 2008), že smluvní strany Investiční privatizační fond Komerční banky, a.s. jako prodávající a PROSPER TRADING, a.s. jako kupující, uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo 180 076 ks akcií emitovaných společností Moravskoslezské teplárny, a.s. za kupní cenu ve výši 1 000 Kč.

30.13. Ze smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 24. 1. 1997 (důkaz provedený u jednání soudu dne 23. 4. 2008), že smluvní strany Spořitelní privatizační-Výnosový investiční fond, a.s. jako prodávající a PROSPER TRADING, a.s. jako kupující, uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo 172 109 ks akcií emitovaných společností Moravskoslezské teplárny, a.s. za kupní cenu ve výši 1 000 Kč.

30.14. Ze smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 24. 1. 1997 (důkaz provedený u jednání soudu dne 23. 4. 2008), že smluvní strany Spořitelní privatizační-Český investiční fond, a.s. jako prodávající a PROSPER TRADING, a.s. kupující uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo 348 655 ks akcií emitovaných společností Moravskoslezské teplárny, a.s. za kupní cenu ve výši 1 000 Kč.

31. Veškeré skutečnosti zjištěné shora provedeným dokazováním má soud po stránce skutkové za prokázané.

32. Na základě zjištěných a prokázaných skutečností dospěl soud k níže uvedenému závěru o skutkovém stavu věci:

32.1. Žalované 2) a původní žalované 1) společnosti OKD a.s. vznikla dne 27. 12. 1996 povinnost nejpozději dne 25. 2. 1997 učinit ostatním akcionářům veřejný návrh smlouvy o koupi akcií společnosti MST a.s., z důvodu jednání ve shodě. Žalované takto neučinily. Posledním dnem šedesátidenní lhůty určené v ust. § 183 b odst. 1 obchod. zák. byl 25. 2. 1997. Rozhodné období pro výpočet váženého průměru (tj. 6 měsíců předcházejících dne 25. 2. 1997- podle názoru

přijatého v této věci NS ČR) je období 25. 8. 1996 až 25. 2. 1997. Výše plnění, kterého by se akcionářům za každou jejich akcii akceptací veřejného návrhu dostalo, by činila částku 1 004,83 Kč (vypočtenou znalcem Expert Group s.r.o.) jako vážený průměr cen obchodů uskutečněných na veřejných trzích na základě anonymní nabídky a poptávky v období od 25. 8. 1996 do 25. 2. 1997.

32.2. V době vzniku povinnosti učinit veřejný návrh byl akcionářem společnosti MST a.s. původní žalobce 2) Manhatattan, investiční fond, akciová společnost, který vlastnil 15 000 ks akcií. Tato společnost tak mohla akceptací veřejné nabídky za shora uvedené akcie obdržet částku 15 072 450 Kč. Tato společnost byla akcionářem až do 14. 3. 2000, kdy předmětné akcie převedla na společnost PRAGUE ASSOCIATES LIMITED, za cenu 1 222,50 Kč za jednu akcii. Celkem tak za prodané akcie utržil částku 18 337 500 Kč. Za dobu, kdy společnosti Manhattan, investiční fond byla akcionářem, byly ji vyplaceny dividendy ve výši 101 Kč za jednu akcii v roce 1998, 180 Kč za jednu akcii v roce 1999 a 185 Kč za jednu akcii v roce 2000, celkem tedy ve výši 466 Kč. Na společnost BLANET - SHOP s.r.o. byla následně dne 17. 6. 2005 postoupena pohledávka v rozsahu 52,99 % původní, žalobou uplatněné pohledávky. Společnost Manhattan IF dosahovala v letech 1997 až 2000 převážně záporných hospodářských výsledků. V období od 25. 2. 1997 do 14. 3. 2000 dosáhla v součtu ztráty ve výši 106 183 000 Kč. V letech 1997 až 2000 dosahovala společnost Manhattan IF úrokových výnosů ze svých bankovních účtů ve výši 11,22 % v roce 1997, 5,46 % v roce 1998, 5,12 % v roce 1999 a 9,96 % v roce 2000. V případě, že by tato společnost uložila peněžní prostředky získané akceptací veřejného návrhu (počítáno z původního počtu 15 000 ks akcií) u svých bank, získala by za období od 25. 2. 1997 do 14. 3. 2000 na bankovních úrocích 3 587 800 Kč. Za předmětné období obdržela společnost Manhattan IF na vyplacených dividendách 1 528 800 Kč. Společnost Manhattan IF prodala dne 14. 3. 2000 předmětné akcie za částku 1 222,50 Kč za jednu akcii a celkem tak obdržela za 15 000 ks akcií kupní cenu ve výši 18 337 500 Kč. Porovnáním částky, kterou měla společnost Manhattan IF obdržet za 15 000 ks akcií akceptací veřejného návrhu, tj. 14 934 600 Kč s přičtením úrokových výnosů za dané období ve výši 3 587 900 Kč, s obdrženou kupní cenou ve výši 18 337 500 Kč a přijatými dividendami ve výši 1 528 800 Kč, je zřejmé, že společnost v souvislosti s tím, že předmětné akcie obdržela až do 14. 3. 2000, utržila o 1 343 800 Kč více, než by získala akceptací veřejného návrhu a uložením přijatého plnění u svých bank.

32.3. Ve lhůtě pro učinění veřejného návrhu (smlouvami ze dne 24. 1. 1997) uzavřela žalovaná jako kupující s prodávajícími Investiční privatizační fond Komerční banky, a.s., Spořitelní privatizační - Výnosový investiční fond, a.s. a Spořitelní privatizační - Český investiční fond, a.s. kupní smlouvy, jejímž předmětem byl prodej 700 840 ks akcií emitovaných společností Moravskoslezské teplárny, a.s. za kupní cenu ve výši 1 000 Kč.

32.3. Dne 25. 2. 1997 byly na veřejných trzích zobchodovány akcie v počtu 685 ks při kurzu 941 Kč za akcii (BCPP) a 434 ks při kurzu 929,34 Kč za akcii (RMS).

33. Soud výše uvedený závěr o skutkovém stavu věci přijal poté, co hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Stran výše odkupní ceny při povinném veřejném návrhu soud nevycházel z výpočtů SCP, neboť toto do výpočtu zahrnulo i přímé obchody na veřejných trzích. Střediskem vypočtena hodnota je tak v rozporu s platnou judikaturou, když nedává obraz o cenách obchodů uskutečněných na veřejných trzích, tedy obchodů uskutečněným mezi anonymní nabídkou a anonymní poptávkou. Výpočty SCP byly významně ovlivněny přímými obchody, tj. obchody s dohodnutou odkupní cenou, které byly prostřednictvím veřejných trhů pouze následně zúčtovány.

34. Stran závěrů učiněným znalcem APELEN Valuation a.s., pak soud dospěl k závěru, že ani závěry přijaté tímto znalcem nelze na danou věc aplikovat, a to zejména s ohledem na chybnou hypotézu, ze které znalec ve svých posudcích vycházel. V žádném z posudků znalec při výpočtu výše škody neuvažoval s odkupní povinností za cenu ve výši určené v souladu s právním názorem NS ČR vysloveným v rozsudku ze dne 15. 5. 2002 sp. zn. 29 Odo 342/2001 a následně zopakovaným

v rozsudku sp. zn. 27 Cdo 2048/2021 ze dne 28. 6. 2023 o tom, že při stanovení ceny za akcii z váženého průměru cen je nutno vycházeti toliko z obchodů uzavřených na veřejných trzích. Tento znalec tak při výpočtu váženého průměru zohlednil také přímý obchod, kterým došlo k nabytí (a následnému částečnému odprodeji) rozhodného podílu a také blokový obchod uskutečněný za zcela nestandartní cenu. Cena při tomto jediném (v rozhodném období nikdy se nepakujícím) obchodu více než pětinásobně překračovala běžně dosahovanou cenu, a to nejen na veřejných trzích, ale také v přímých obchodem shora zjištěných (pozn. uzavřených stran významného „balíku" akcií; blokový obchod – 1 197 ks za 5 350 Kč oproti 700 840 ks za 1 000 Kč).

35. Není zde žádného důvodu, aby soud v této věci shora uvedený konstantně judikatorně přijímaný závěr (stran pro výpočet rozhodných obchodů) modifikoval v projednávané věci tak, jak to (vzhledem k jím přijatému výkladu rozhodnutí NS ČR) učinil znalec APELEN Valuation. Soud je toho názoru, že pokud Nejvyšší soud mínil nějakým způsobem korigovat svou předchozí judikaturu, pak jednak by, v souladu se zvyklostmi tohoto soudu, musel věc předložit k posouzení „velkému senátu", což se nestalo, a druhak by svůj „odklon" od dosavadní rozhodovací praxe uvedl výslovně. To se však nestalo, soud se naopak výslovně k předchozí judikatuře přihlásil (k tomu srovnej odst. 31 odůvodnění rozsudku NS), stvrdil její správnost (bod 32 odůvodnění) a dovolání v první otázce, tj. ceny za jednu veřejně obchodovatelnou akcii shledal nepřípustným (bod 31 odůvodnění).

36. Soud pak dále konstatuje, že z výslechů a konfrontace znalců zcela jasně vyplývá, že rozdílnost znaleckých závěrů pramení z odlišných hypotéz, ze kterých znalci vycházeli, přičemž jak vysvětluje výše, hypotéza znaleckého ústavu APELEN Valuation není na danou věc aplikovatelná. Soud má dále za to, že již ze samotných písemně podaných posudků je jednoznačně seznatelné, jakými úvahami se znalci při podávání posudku řídili, a to, že rozdílnost závěrů daných posudků odpovídá rozdílnému zadání posudků a hypotézám, se kterýma znalci pracovali. Dle názoru soudu je v posuzované věci situace odlišná od situace, kterou posuzoval Nejvyšší soud v rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 2755/2019 ze dne 16. 10. 2019, neboť v daném případě nejde o situaci, kdyby znalci došli k rozporným závěrům na základě totožné hypotézy. Rozdílnost závěrů pramení nikoli ze skutkových okolností případu (pozn. cílem dokazování znaleckým posudkem je prováděno za účelem zjištění skutkového stavu věci), nýbrž má svůj původ v otázce právní, tj. jaké obchody mají být zahrnuty do výpočtu váženého průměru (a jaké časové období má být do výpočtu použito). Soud proto (i s přihlédnutím závěrů přijatých Ústavním soudem ČR v Nálezu sp. zn. III.ÚS 647/2015 ze dne 27. 11. 2018 stran možné intervence soudu do činnosti znalců a posuzování posudků) dospěl k závěru, že v daném případě není na místě dát závěry znaleckých posudků přezkoumat jiným znalcem. Skutkovou otázkou potřebnou pro rozhodnutí věci je výpočet váženého průměru, tj. matematická operace (sčítání, násobení a dělení), při které jakýkoli znalec (při správné hypotéze stran proměnných, které ve výpočtu aplikuje) musí dojít k totožnému závěru.

37. Dle názoru soudu zjištěný skutkový stav dává možnost o věci právně rozhodnout a nebylo tak na místě přistoupil k poučení podle ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. (jak požadovala žalobkyně). Pokud žalobkyně tvrdila, že v rozhodné době veřejné trhy nefungovaly, a s poukazem na rozhodnuté NS ČR sp. zn. 27 Cdo 1585/2022 měla za to, že je třeba ustanovit znalce k posouzení toho, zda v rozhodné době panovaly na trhu s akciemi cílové společnosti standardní podmínky, či zda trh byl deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci, pak soud tento názor nesdílí (pozn. a proto také návrh na provedení daného důkazu zamítl). Žalobkyní zmiňované rozhodnutí Nejvyššího soudu bylo totiž přijato v poměrech právní úpravy obchodního zákoníku účinného po novele 501/2001 Sb. účinné od 1. 1. 2002, kde povinnost doložit přiměřenost ceny povinné nabídky převzetí znalce plynula přímo ze zákona, a to z jeho ust. § 183c odst. 5, a proto jeho závěry nejsou, dle názoru soudu aplikovatelné na projednávanou věc. Snaha žalobkyně „naroubovat" na posouzení událostí, které se odehrály na přelomu let 1996/1997 prvky následné právní úpravy, a to jak prémiové ceny, tak i požadavek přiměřenosti ceny veřejné nabídky není (za

situace, kdy ze zákona plynul toliko jediný parametr pro stanovení ceny nabídky-vážený průměr z obchodů uskutečněný na veřejných trzích) akceptovatelná.

38. Žalobkyní zmiňovaný odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 342/2001 ze dne 15. 5. 2002 pak není v jejím vyjádření uplatněn v celém kontextu daného rozhodnutí. Nejvyšší soud v tomto rozhodnutí zmiňoval řádné fungování veřejných trhů v souvislosti s tím, že: „*V praxi sice nelze vyloučit případy, že dojde k manipulaci s cenami na veřejných trzích, a to i třeba za účelem dosažení nižšího váženého průměru cen pro splnění odkupové povinnosti.*“, kdy Nejvyšší soud dále v případě takového zjištění navrhoval řešení v podobě vyloučení takto zkreslených cen ze základu pro výpočet váženého průměru. Soud měl v projednávané věci k dispozici kompletní přehled všech obchodů uskutečněných na veřejných trzích v rozhodném období (jako součást obou znaleckých posudků). Za dané obdobné období bylo kurzotvornými obchody na BCPP a RMS zobchodováno celkem 71 451 ks akcií, přičemž prodejní kurz se pohyboval mezi 922 Kč (prodej 30 ks akcií 27. 12. 1993) a 1 105 Kč (prodej 2 780 ks akcií dne 5. 12. 1996). Již z pouhého zhodnocení jednotlivých obchodů lze vyloučit, že by v rozhodném období docházelo k manipulaci s cenami (na kurzotvorných trzích) za účelem dosažení nižšího váženého průměru cen (pro připomenutí-tento byl stanoven na 1 004,83 Kč za akcii). Pro úplnost pak soud dodává, že z přehledu kurzotvorných obchodů lze také seznat, že se s danými akciemi obchodovalo pravidelně, a proto nejde tak ani o situaci, kdyby bylo nutné pro nedostatečné množství obchodů na veřejných trzích aplikovat jiné, náhradní řešení odkupní ceny.

39. Po právní stránce dospěl soud k níže uvedeným závěrům:

40. Žalované, jak pro soud prvního stupně závazně uzavřel odvolací soud ve svém posledním rozhodnutí, vznikla (dle ust. § 185b odst. 1 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997) v důsledku jednání ve shodě, se společností OKD a.s. (původní žalovaný 1) ke kterému došlo nejpozději dne 27. 12. 1996, povinnost učinit nejpozději ke dni 25. 2. 1997 veřejný návrh smlouvy o koupi akcií společnosti MST a.s. dle ust. § 183a obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997. Vzhledem k tomu, že v dané době byly akcie MST a.s. akciemi veřejně obchodovatelnými, musela být cena za jednu akcii stanovena alespoň jako vážený průměr cen, které byly uveřejněny z obchodů uskutečněných na veřejných trzích v době šesti měsíců přede dnem, kdy vznikla povinnost učinit veřejný návrh (§ 183 c odst. 3 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997). Žalovaný tuto svou zákonnou povinnost nesplnil. Dle ust. § 757 obchod. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997 pro odpovědnost za škodu způsobenou povinností stanovených tímto zákon platí obdobně ustanovení § 373 a násl. Jak vyplývá z ust. § 373 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997, kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou, ledaže prokáže, že porušení povinnosti bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

41. Škodou (jako kategorií občanského práva) se chápe újma, která nastala (která se projevuje) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi. Skutečnou škodou se rozumí újma spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozeného a reprezentující majetkové hodnoty, které by bylo nutno vynaložit, aby došlo k vedení věci do předešlého stavu (R 55/1971 s.151).

42. V projednávané věci žalobci od podání žaloby tvrdili, že jim žalovaní způsobili škodu na jejich majetku (akciích) tím, že nesplnili zákonnou povinnost učinit veřejný návrh shora uvedený. Současná žalobkyně nabyla pohledávku, jejímž obsahem byl nárok na náhradu škody uplatněnou v tomto řízení. Jak vyplývá ze shora uvedeného popisu průběhu řízení, žalobní strana v průběhu řízení uplatněnou pohledávku různě kvantifikovala, žalobní nárok nejprve omezovala, následně rozšiřovala a rovněž měnila svá skutková tvrzení o tom, v čem konkrétně škoda spočívá („mechanismus“ výpočtu). Protože platí, že pro rozhodnutí soudu je rozhodný nárok uplatňovaný v době rozhodnutí soudu, právě o oprávněnosti takového nároku soud rozhoduje, nebude se proto soud zabývat původně uplatněným nárokem na náhradu ušlého zisku, třebaže k tomuto bylo

prováděno dokazování. Soud tak vyjde z toho, že žalobkyně uplatňuje nárok na náhradu škody ve výši 6 573 378 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení 21 % ročně od 26. 2. 1997 do zaplacení.

43. Dle ust. § 183b odst. 1 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997, pokud jsou akcie společnosti veřejně obchodovatelné, je akcionář, který získá buď sám, nebo společně s jinými osobami jednáním ve shodě (§ 66b) podíl na veřejně obchodovatelných akciích, s nimiž je spojeno hlasovací právo v rozsahu jedné poloviny, dále v rozsahu dvou třetin nebo tří čtvrtin součtu jmenovité hodnoty všech akcií společnosti, s nimiž je spojeno hlasovací právo, anebo tento podíl překročí, povinen učinit veřejný návrh smlouvy o koupi ostatních veřejně obchodovatelných akcií této společnosti, s nimiž je spojeno hlasovací právo, do 60 dnů ode dne, který následuje po dnu, v němž akcionář kdykoliv tento podíl získá nebo překročí.

44. Dle ust. § 183c odst. 1 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997, pokud je veřejný návrh smlouvy o koupi akcií činěn proto, že povinnost učinit takový návrh smlouvy ukládá navrhovateli zákon nebo stanovy společnosti (dále také „povinný veřejný návrh"), nesmí být omezen na určitý počet akcií ani podmíněn dle ust. § 183a odst. 3, ledaže jde o stahování akcií z oběhu za účelem snížení základního jmění (§ 213c), a jeho závaznost nemůže být kratší než 60 dnů ode dne, kdy byl povinný veřejný návrh smlouvy zveřejněn.

45. Dle ust. § 183c odst. 3 obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997 pokud se povinný veřejný návrh smlouvy týká veřejně obchodovatelných akcií, musí být cena za jednu akcii stanovena alespoň jako vážený průměr cen, které byly uveřejněny z obchodů uskutečněných na veřejných trzích v době šesti měsíců přede dnem, kdy vznikla povinnost učinit veřejný návrh smlouvy.

46. Dle ust. § 183a odst. 4 písm. c) obch. zák. ve znění účinném do 30. 6. 1997, veřejný návrh smlouvy musí obsahovat alespoň cenu za jednu akcii, která musí být pro všechny zájemce stejná.

47. Pro závěr o tom, zda původním žalobcům, tj. akcionářům společnosti MST a.s. vznikla škoda, která měla spočívat v tom, že ovládající akcionář neučinil řádnou či včasnou nabídkou převzetí, bude v souladu s názorem přijatým naposledy dovolacím soudem (srov. odst. 41, 42 odůvodnění rozhodnutí NS ČR sp. zn. 27 Cdo 2048/2021), nutno vzít do úvahy cenu, která měla být učiněna v nabídce převzetí a cenu, za jakou se nakonec podařilo akcie (s časovým odstupem) prodat, jakož i to, kolik původní akcionář-žalobce utržil na dividendách.

48. Pokud se soud zabýval výší odkupní ceny dle povinné nabídky převzetí, musel (dbajíc zásady zákazu zpětné účinnosti právní úpravy) vycházet z právní úpravy účinné ke dni vzniku škody a na věc aplikovat judikaturu soudů této právní úpravě přináležející. Skutečnost, že právní úprava tzv. povinných nabídek odkupu byla následně opakovaně novelizována, a to včetně požadavků na způsob stanovení odkupní ceny, nemůže mít žádný dopad na projednávanou věc, neboť soudu není dovoleno aplikovat na věc právní úpravu následnou. Současně je nutné odmítnout, aby za různými záminkami byly na výpočet této ceny implementovány jednotlivé principy, které se následně v právní úpravě objevují (prémiová cena, přiměřenost ceny).

49. Soud proto vycházel ze závěrů, které NS ČR přijal v již opakovaně zmiňovaném rozhodnutí sp. zn. 29 Odo 342/2001 ze dne 15. 5. 2002, který po skutkové stránce řešil věc, které za totožné právní úpravy jako nyní soudem posuzovaný případ. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí výslovně uvedl, že: „*Jediným objektivním kritériem pro stanovení ceny za povinný odkup akcií se pak jeví právě ceny z anonymních obchodů, které by měly být-při řádném fungování veřejných trhů-stanoveny na základě anonymních nabídek a poptávek na koupi a prodej akcií na veřejných trzích*". „Jak dále uvedl Nejvyšší soud: „ …*z gramatického, logického a teleologického výkladu ustanovení § 183c odst. 3 obch. zák. a ze zásad, na kterých spočívá obchodní zákoník, vyplývá, že obchodem uskutečněným na veřejném trhu může být pouze takový obchod, který byl uzavřen na veřejném trhu na základě anonymní nabídky a poptávky. Z toho pak vyplývá i to, které obchody mají být zahrnuty do váženého průměru cen podle ustanovení § 183 odst. 3 obch. zák.*".

50. Skutečnost, že NS ČR nikdy poté nezměnil svůj právní názor na způsob stanovení rozhodné ceny pro rozhodné období, vyplývá i z následné judikatury, která byla přijata poté, co dne 1. 1. 2001

došlo ke změně právní úpravy, projevující se zavedením, tzv. prémiové ceny. Soud např. cituje odůvodnění rozhodnutí NS ČR ze dne 8. 1. 2008, sp. zn. 29 Odo 160/2006, které konstatuje, že: „*Skutečnost, že novelizované znění § 183 odst. 3 obch. zák. nadále ukládá přihlížet k váženému průměru z cen, za něž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době šesti měsíců před vznikem povinnosti, které byly evidovány Střediskem cenných papírů, potvrzuje závěr, že tento průměr zůstal i po 1. lednu 2001 (vedle nově zavedeného kritéria prémiové ceny) hlavním indikátorem (tržní) hodnoty cenných papírů, které jsou předmětem povinné nabídky, a tedy i minimální ceny této nabídky*". Jak dále Nejvyšší soud uvádí: „*Cílem právní úpravy povinné nabídky při ovládnutí cílové společnosti a její minimální ceny, není sankcionovat ovládající osobu za uskutečněnou akvizici tím, že by musela ostatním akcionářům nabídnout za jejich účastnické cenné papíry plnění, které formálně odpovídá libovolně vysoké imaginární „hodnotě" dotčených cenných papírů, jak se tato hodnota jeví znalci, i kdyby na trhu (lhostejno z jakých důvodů) takovou „hodnotu" v době vzniku povinnosti nebylo možno realizovat.*". Citované rozhodnutí pak obstálo i v ústavněprávní rovině, když Ústavní soud ČR rozhodl dne 12. 2. 2009 o ústavní stížnosti podané proti tomuto rozhodnutí tak, že tuto zamítnul (rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 989/08).

51. Soud pro tuto chvíli opětovně (v rámci právního hodnocení věci) opakuje, že tento názor v poměrech nyní projednávané věci přijal také dovolací soud.

52. Na rozdíl od předchozího rozhodnutí nyní, respektujíc závazný právní názor dovolacího soudu (k tomu srov. bod 53 odůvodnění rozhodnutí NS ČR sp. zn. 27 Cdo 2048/2021), soud posuzuje věc ve vztahu k jinému rozhodnému časovému období pro počítání šestiměsíční doby podle ust. § 183c odst. 3 obch. zák., a to (vzhledem k tomu, že žalovaná povinnost učinit veřejný návrh nesplnila vůbec) k časovému úseku 6 měsíců, kde poslední den splývá s posledním dnem šedesátidenní lhůty určené v § 183b odst. 1 obch. zák. V poměrech projednávané věci, tak jde o časové období 25. 8. 1996 až 25. 2. 1997.

    K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobkyni (resp. jejímu pr. předchůdci) vznikla v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalované učinit veřejný návrh škoda, by musela nastat situace, že by součet kupní ceny, za kterou byly akcie prodány, tj. 1 222,50 Kč za jednu akcii a výše přijatých dividend za dané období, tj. částky 466 Kč, celkem tedy částky 1 688,50 Kč byl nižší než cena jedné akcie dle veřejného návrhu. V projednávané věci bylo prokázáno, že akceptací veřejného návrhu, učiněného v souladu s tehdy platnou právní úpravou by právní předchůdce žalobkyně obdržel plnění ve výši 1 004, 83 Kč za jednu akcii (pozn. soudce–což je také částka velmi blízká částce, za kterou v době určené pro učinění veřejného návrhu žalovaná od tří fondů zakoupila významný počet 700 840 ks akcií). Nad rámec shora uvedeného pak soud uvádí, že ani aplikace tzv. prémiové ceny (v právní úpravě účinné od 1. 1. 2001, zohledněné v rozsahu sníženém o 15 %), by nevedla k závěru, že by žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně za dané akcie obdržela větší než shora uvedenou částku, neboť takto by obdržela 1 572,50 Kč (1 850 mínus 15 %).

53. K obdobnému závěru by dospěl soud také tehdy, pokud by za rozhodné vzal časové období 25. 8. 1996 až 24. 2. 1997. Za situace, kdy dne 25. 2. 1997 byly na veřejných trzích zobchodovány akcie v počtu 685 ks při kurzu 941 Kč za akcii (BCPP) a 434 ks při kurzu 929,34 Kč za akcii (RMS) je zřejmé, že nezahrnutím těchto obchodů do výpočtu váženého průmětu by se výsledek výpočtu (nepatrně) snížil.

54. Soud proto uzavírá, že právnímu předchůdci žalobkyně škoda v příčinné souvislosti nevznikla, neboť v konečném důsledku za dané akcie získala po jejich prodeji a přijetím dividendy více, než kolik by získala akceptací veřejného návrhu.

55. Soud proto podanou žalobu v celém rozsahu zamítnul.

56. V odstavcích III. a IV. Výroku rozhodnutí rozhodl soud o znalečném, v souvislosti s podáním znaleckých posudků u jednání soudu dne 4. 12. 2023.

57. Z vyhl. 504/2020 Sb. o znalečném plyne, že znalci náleží časová odměna (§ 2 odst. 1) za každou hodinu práce účelně vynaložené na výkon znalecké činnosti ve výši 800 až 1 000 Kč.

Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že s ohledem na odbornou náročnost vyžadovanou k vykonání znalecké činnosti (tj. posouzení správné hypotézy a následné provedení (nenáročné) matematické operace) a částečně také přezkoumání znaleckého posudku jiného znalce, je přiměřenou odměnu odměna ve středu daného rozpětí, tj. 900 Kč za hodinu. Kromě časové odměny má znalec také nárok na paušální odměnu za úkony stanovené v příloze č. 1 k této vyhlášce a na náhradu hotových výdajů a náhradu za ztrátu času (§ 10 a násl.), a to: a) hotových výdajů, které účelně vynaložil k provedení úkonu, b) za ztrátu času včetně času stráveného na cestě v přímé souvislosti s úkonem, c) hotových výdajů konzultanta spojených s přibráním konzultanta znalcem a d) za ztrátu času konzultanta včetně času stráveného na cestě v přímé souvislosti s úkonem případných jiných nákladů. Soud proto na základě vyúčtování znalečného rozhodl o přiznání znalečného jednotlivým znalcům, v rozsahu níže uvedeném. Nad rámec shora uvedeného soud uvádí, že nebyly shledány žádné skutečnosti, na základě kterých, by soud mohl znalečné mimořádně snížit či zvýšit (§ 7, 8 vyhl. 504/2020 Sb.).

58. Znalecké kanceláři APELEN Valuation a.s., soud přiznává znalečné ve výši 8 892 Kč. Znalečné sestává:

58.1. Z časové odměny v rozsahu 2 hodin, sestávající z 1 hodiny pro přípravu podání posudku a 1 hodiny podání posudku u jednání. Soud v tomto směru uvádí, že vzhledem k rozsahu podaného posudku, složitosti věci a časového odstupu od data podání písemného posudku se soudu jeví 1 hodina k přípravě jako dostatečná. Celkem tak časová odměna činí 1 800 Kč.

58.2. Z náhrady za ztrátu času v rozsahu 8 hodin (§ 14, 15 vyh. 504/2020 Sb.). Znalec vyúčtoval náhradu ve výši 1 000 Kč za každou hodinu, avšak přes to, že byl u jednání soudu poučen o tom, že znalečné musí být vyúčtováno v souladu s vyhl. 504/2020 Sb., neodložil soudu výši výdělku, který mu ztrátou času ušel. Soud proto rozhodl, že znalci náleží, podle ust. § 15 odst. 2 vyhl. 504/2020 Sb. náhrada za ztrátu času ve výši 50 Kč za každou započatou čtvrthodinu, tj. 1 600 Kč.

58.3. Z cestovného (vlakový dopravce LEO Express s.r.o.) ve výši 1 079 Kč pro cestu tam a 1 649 Kč pro cestu zpět, trasa Praha-Ostrava, celkem ve výši 2 728 Kč.

58.4. Z nocležného (hotel Brioni Boutique) ve výši 2 050 Kč.

58.5. Z náhrady za daň z přidané hodnoty (analog. ust. § 137 odst. 3 o.s.ř., k tomu srov. Nález Ústavního soudu I. ÚS 3960/16) ve výši 21 % z částky 3 400 Kč (součet časové odměny a náhrady za ztrátu času), tj. 714 Kč.

Celkem tedy znalečné ve výši 8 892 Kč.

59. Znalecké kanceláři Expert Group s.r.o., soud přiznává znalečné ve výši 45 910,40 Kč. Znalečné sestává:

59.1. Z časové odměny v rozsahu 2 hodin, sestávající: 2 hodiny pro přípravu podání posudku a 2 hodiny podání posudku u jednání. Soud v tomto směru uvádí, že vzhledem k rozsahu podaného posudku, složitosti věci a časového odstupu od data podání písemného posudku se soudu jeví 1 hodina (pro každého ze znalců) k přípravě jako dostatečná, a to včetně požadované odměny za organizaci cesty. Celkem tak časová odměna činí 3 600 Kč.

59.2. Z náhrady za ztrátu času v rozsahu 18, 17 hodin u znalce Ing. Tomáše Buuse a 13,33 hodin u znalkyně Ing. Jitky Šajnarové (§ 14, 15 vyh. 504/2020 Sb.) v doložené výši 982,09 Kč za jednu hodinu (sestávající se z ušlého výdělku dle předloženého mzdového výměru, a zákonných odvodů na zdr. a soc. pojištění), pozn. k tomu srov. Nález Ústavního soudu II. ÚS 2720/21 ze dne 24. 5. 2022. Soud proto rozhodl, že znalci náleží náhrada za ztrátu času ve 30 935,90 Kč.

59.3. Z cestovného v doložené výši prostředky hromadné dopravy u znalce Ing. Tomáše Buuse na trase Srubec-České Budějovice-Praha-Ostrava a zpět a u znalkyně Ing. Šajnarové na trase Vrané nad Vltavou České Budějovice-Praha-Ostrava a zpět ve výši 4 122 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

59.4. Z náhrady za daň z přidané hodnoty (analog. ust. § 137 odst. 3 o.s.ř., k tomu srov. Nález Ústavního soudu I. ÚS 3960/16) ve výši 21 % z částky 34 535,90 Kč (součet časové odměny a náhrady za ztrátu času), tj. 7 252,50 Kč.

Celkem tedy znalečné ve výši 45 910,40 Kč.

60. O náhradě nákladů řízení mezi jeho účastníky rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že zavázal žalobkyni, která byla v řízení zcela procesně neúspěšná zaplatit plně procesně úspěšné žalované, plnou náhradu nákladů řízení.

61. Náklady řízení žalované spočívaly v nákladech na zastoupení advokátem, soudních poplatcích a v hotových výdajích za znalecký posudek předložený v řízení dle ust. § 127a o.s.ř.

62. Při stanovení výše nákladů řízení za zastoupení advokátem aplikoval soud vyhl. 177/1996 Sb., dále jen AT, a to ve znění účinném ke dni vykonání úkonu právní služby s tím, že sazba odměny se odvíjí od hodnoty předmětu řízení ke dni, kdy byl úkon právní služby advokátem vykonán (§ 6 odst. 1 AT), přičemž rozhodná je výše peněžitého plnění v době započetí úkonu právní služby (§ 8 odst. 1 AT).

63. Za náklady potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva (§ 142 odst. 1 o.s.ř.), uplatněné žalovanou, tak soud považuje;

64. Za část řízení v době od jeho zahájení do 17. 2. 2021 (do rozhodnutí odvolacího soudu) náklady řízení v celkové výši 1 308 752,96 Kč, kdy v podrobnostech soud odkazuje na podrobnou specifikaci těchto nákladů řízení obsaženou v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2019, č. j. 30 Cm 64/2001-826 a v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 Cmo 66/2019-992.

65. Za část řízení v době od 17. 2. 2021 (od rozhodnutí odvolacího soudu) do vydání tohoto rozhodnutí;

65.1. Odměnu advokáta za 2 úkony právní služby poskytnuté v průběhu dovolacího řízení za písemná vyjádření ve věci samé ze dne 8. 6. 2021 a 7. 7. 2021 ve výši 34 620 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedený (§ 6, § 7 bod. 6, § 8, § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. 177/1996 Sb.) a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedený (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. 177/1996 Sb.), celkem ve výši 34 920 Kč.

65.2. Odměnu advokáta za 3 úkony právní služby poskytnuté v průběhu „současného" řízení před soudem prvního stupně, a to za písemná vyjádření ve věci samé ze dne 22. 9. 2023 a 17. 10. 2023, a účast u jednání soudu dne 4. 12. 2023 ve výši 34 620 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedený (§ 6, § 7 bod. 6, § 8, § 11 odst. 1 písm. d) a g) vyhl. 177/1996 Sb.) a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby shora uvedený (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. 177/1996 Sb.), celkem ve výši 104 760 Kč. Pokud advokát žalované požadoval přiznání odměny za úkon právní pomoci-jednání se znalcem-zadání znaleckého posudku, pak soud dospěl k závěru, že tyto náklady nelze považovat za náklady za úkon potřebný k uplatnění práva, tak jak je má na mysli ust. § 11 vyhl. 177/1996 Sb.

65.3. Náhrada za ztrátu času cestou k jednání soudu dne 4. 12. 2023 v rozsahu 16 půlhodin, každá ve výši 100 Kč, tj. 1 600 Kč (§ 14 vyhl. 177/1996 Sb.).

65.4. Cestovné k jednání soudu dne 4. 12. 2023-vlak-ve výši 694 Kč a 535 Kč, celkem 1 212 Kč.

65.6. Hotové výdaje žalované spočívající v doložených nákladech ve výši 24 884,86 Kč za znalecký posudek znalecké kanceláře Expert group s.r.o.

65.6. Náhrada za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 141 280 Kč (počítáno jako součet 65.1.,65.2.,65.3.), tj. 29 668,80 Kč.

Celková výše účelně vynaložených nákladů řízení žalované za tuto fázi řízení činí 197 045,66 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.

66. Celková výše účelně vynaložených nákladů řízení žalované (od jeho počátku do dne vyhlášení tohoto rozhodnutí) činí 1 505 798,62 Kč. Tuto částku zavázal soud žalobkyni zaplatit žalované do tří dnů od právní moci rozhodnutí, k rukám jejího advokáta. V řízení nebyly shledány žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by soud, podle ust. § 150 o.s.ř. náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti nepřiznal.

67. Dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledku řízení proti účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že v řízení nevyšlo najevo, že by u žalobkyně byly dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, uložil soud procesně neúspěšné žalobkyni povinnost zaplatit státu náklady řízení, které tento platil. Stát v tomto řízení platil náklady znalečného, a to jednak náklady vzniklé v odvolacím řízení (výslech znalců u jednání odvolacího soudu) v celkové výši 17 618,82 Kč (v podrobnostech soud odkazuje na rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci z dne 17. 2. 2021, č. j. 8 Cmo 66/2019-992) a jednak vzniklé při současném projednávání věci před soudem prvního stupně v celkové výši 54 802,40 Kč. Celková výše nákladů řízení státu tak činí 72 421,22 Kč. Tuto částku je státu povinna uhradit žalobkyně na účet Krajského soudu v Ostravě u ČNB Ostrava 19-4123761/0710, KS 1148, VS 3022006401. Nebudou-li náklady řízení uhrazeny ve stanovené lhůtě, přistoupí soud k jejich vymáhání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Ostrava 4. prosince 2023

Mgr. Pavla Halfarová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Valeriánová.